

1882-12-26

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Susette Cathrine Holten

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rom

Mentioned people:
Viggo Pedersen
Niels Skovgaard
Christian Skredsvig
Margaret Skredsvig

Mentioned locations:
Villa Doria Pamphili, Rom, Italien
Den Spanske Trappe, Rom, Italien
København, Danmark
Milano, Italien

Archive:
Mappe 41 nr. 17 og 25

TRANSCRIPTION

Mappe 41 nr 17

Roma 26/12 1882

Kjære Søster ! Tusind tak for brevet, nu er det nok ærligt og redeligt Din tur at få brev, og nu skal Du få det, men så må Du også takke alle dem, som har glædet mig med julebrev og fortælle dem, hvordan julen er gået for mig, for jeg orker ikke ligestraks at svare dem alle sammen. Du skal da heller ikke forjage Dig med det. Medfølgende anemone er plukket, eller har jeg plukket i Villa Doria Pamfili første juledag, vil Du give hjerte Emmy den anden og takke for brevet og give hende vedlagte drapa. La vos se, hvad skriver Du så. " Nå det er ikke morsomt at være i Rom i julen! "nå ja når jeg nu ikke kunde være i Kbh. var det ikke endda ikke så galt endda, men derom nærmere. Tak og Snytz for de mange fotografier, jeg skal hen at købe hos Molin, det er da farligt så du er flot er Du sådan ved muffen, eller er det bare for at glæde gamle at Du gør det uden at være ved muffen Snytz!!! Men pas nu på og forarm Dig ikke. Hvor bor for resten Molin.

-2-

Dit brev kom rigtignok først anden juledag, men det er egentlig ganske rart at få brevene efterhånden, dette vidste jeg jo måtte komme så jeg har i ro glædet mig til det. Nu håber jeg, Du har fået det brev, hvori min bopæl står. Jeg glæder mig usigeligt til, at Du skal blive flinkere til at skrive. Jeg længes efter at høre om de forskellige ting, jeg har sendt hjem er velankomne og skrive endelig om I nogensinde kommer til at betale overvægt, for jeg gør mig megen umage for at I skal slippe, men er det muligt skal jeg gøre mig endnu mere. Desværre er der så lidt lim bagpå frimærkerne. Hør! tegn endelig en skitse af hvordan Dit glasmaleri med Madonna i midten og det romanske væsen udenom ser ud, jeg er særlig spændt på det romanske væsen. – Nå hvor skal jeg så begynde, å jo, her. DA jeg var færdig med at male den 24de kl. 3 ¾ gik jeg hen på spanske trappe, vejret strålede med sol, jeg hang på balustraden og så ud over byen, og festligt lå den for mig og festligt strålede de stadsklædte romere, me at det netop var juleaften, det var just ikke så tydeligt. DA jeg kom hjem traf jeg Viggo. Vi trak i forening i stadsen og så, ja så begyndte vi at holde jul. Vi trak de breve frem, der var kommet nogle dage i forvejen, Viggo overraskede mig med nogle der var kommet og han havde snuppet, og jeg overraskede ham med et, som hans kjæreste havde givet

-3-

mig med fra Kbh, og det var et godt et, for er var en brevtaske i, med pressede blomster på nogle blade og så hendes portræt i to forskellige

fotografier. Blandt senderne til mig var bogen far Niels, som Du må takke ham så meget for. Derpå gav jeg Viggo en tegning og lov at vælge 2 fotografier ud af en bunke jeg lagde for ham, men han valgte ikke før næste morgen, men så kom han også på pinebænken, for han vilde nødtigt foretrække det ene frem for det andet, han syntes om dem alle, og jeg godtede mig, omsider valgte han Leonardos Kristus hoved fra nadveren i Milano (tegning) og et stykke af campagnen med en campanole. Han gav mig den højre side af "Messen i Bolzona", og et detail hoved fra samme stykke, det er et dejligt hoved, ja så godt som det kan være, og lidt til. Så satte vi os og sang "julen har englelyd" og da vi var færdige kom Skredsvig og hentede os. der var kønt, smukt pyntet inde hos dem med kanna ----- laurbær og andet grønt og mange lys, så fik vi the og julekage, og så listede vi herrer os ind i vort roderikabinet at ryge en cigarette. DA vi kom tilbage strålede et juletræ os i møde og nu blev der moro, for Fru Skredsvig havde lavet træet til uden at Skredsvig havde mindste anelse om det, og han overraskede hende med gaver som var hende velkomne, og hun atter ham, og så fik jeg

-4-

en stor pakke, men ad jeg tog det yderste lag af, stop der, at den var til Fruen, og det var den, og så fik Viggo en hoben ark tyndt papir til kjærestebreve, og en smuk japanesisk nål, og jeg fik en kasse fra firmaet Graver & Roder som jeg måtte grave og rode i, for det meste var coks og støv, men på bunden lå en lille net afstøbning af en antik madamme, som står på et ben, måske fordi det andet ikke e helt, den ene arm mangler da også, så var der til kassen fastgjort en papirspakke, meget spændende at åbne, æ, der var kun 2 stykker kul i, men i den anden pakke til mig var der en pensel som jeg ikke må bruge før jeg vil male til den franske salon. I det hele myldrede det med vittigheder og gode indfald som jeg har glemt. Værtinden, som havde hjulpet fru en med træet kom ind og fik også noget, med gal italiensk udskrift, men velment, Viggo skrev den af på et stykke papir som vi hængte om et par tegninger til fru en, som hun blev meget glad ved. Udskriften lød vist omtrent sålunde " A Signora Skredsvig, Vostre busone angure". Derpå fik vi risengrød og svinesteg der ikke bekom mig helt vel, men ikke desmindre åbnede jeg talernes række, der senere for som en krydsild over bordet. Min fornemste var for Herren og Fruen, Skredsvig drak fex. for hylsteret Viggo, som han havde den glæde at se over for sig, og for dets indhold, som desværre var så

Mappe 41 nr 25

Langt borte som i Skamstrup, og så ønskede de jo også, at jeg snart måtte blive et hylster, men at det atter snart måtte få sit indhold til sig, og så drak

vi jo på, at Skredsvig og hans indhold måtte besøge os i Kbh. og han drak på at lære Dig at kende igen, og snart se Niels, og Dig skal jeg vist hilse fra Viggo, som gjerne vil lære Dig at kende og så var vi færdige med det, og jeg havde mavepine. Derpå kørte vi til foreningen, hvor jeg modtog Onkels brev. Der var meget fornøjeligt, jeg havde klippet nogle æsler, okser, ørentviste, pindsvin o.s.v. som Viggo havde klistert på kræmmerhuse, de gjorde megen lykke, så megen, så damerne der havde fået den fornøjelse kom og gjorde kur til mig. Zarthman var her og der og alle vegne, og hvor han kom uddelte han milde gaver og solskin (godt humeur), han var nemlig i julecomiteen, og skønt han ganske sikkert helst vilde være den ære kvit, var det alt andet end at se på ham, for han tog sig af det med liv og sjæl, (han er en udmærket en). Blandt uddelte Zarthman til V. og mig 2 vases de nuit så små så vi kan lukke hænderne om dem, men foreningen havde ikke råd til mere, stod der på divisen. Musiker Laub spillede så et par salmer som gik ret ordentlig, dvs. der var en del som sang med. Jeg syntes nu ikke rigtig, det passede at synge der. Zarthams bedste indfald var dog vist vinflaskernes omdannelse

-2-

til gæs og nisser. Hvidvinsflaskerne var betrukket med hvidt papir med noget på siden som kunde ligne vinger, så et lergåsehoved, hvidmalet med rødt næb, og så benene eller svømmefødderne fladt på bordet, nisserne var vist noget lignende, jeg så ingen af delene, men de hvide har vist set sådan ud. Ja, nu er jeg nok færdig med juleaften. Juledag var vi henne at høre en rar prædiken af Rørdam og synge julesalmer, det var meget rart, og kirken var næsen fuld. Derefter gik V. og jeg i Doria Amfili at plukke anemoner, så hen at spise på Piazza Navona, hvor Zarthman senere kom med to damer. Den dag endte med at Zarthman gik hjem at hvile sig oven på al juletillavningen, jeg gik hjem at holde min mave i ro og varme i sengen og Viggo gik til Colosseum i måneskin med damerne. I går kørte Skredsvig med Frue og mig ud i Campagnen gennem Porta Pia. Der var aldeles mageløst fint gråvejr [?]. I dag var jeg hos Tante Caroline et par timers tid, og nu går det i den gamle skure. Goldschmidt, din nabo, har hilst på mig, købt mit billede fra Osteriet, det er ikke færdigt end, men er det ikke syr. Han har bedt mig finde en lejlighed til sig med sol og luft, medens han er i Neapel, hvad skal jeg gjøre. Lev nu vel min egne Tulle, hils alle, jeg har det godt.

Din Kim

Vil Du give Niels de 5 frank at dække mine danske udgifter med, om Du synes, men drag udlæg af frimærker far, eller Du kan også beholde dem til at lægge ud af, som Du vil, og så give Kabell det til ham.

en stor pakke, men da jeg tog det gik det lag af, og
 der at den var R. Truen, og det var den, og så fik
 Lige en boben ark tørt papir til Bjørnestrøet, og en
 smuk japansk udsnit, og jeg fik en kasse fra formast
 Graver & Roder som jeg måtte grave og rode igennem,
 for det meste var coler og stov, men på den anden side
 en lille rut alttøining af en antisk medlemme som
 der på et ben, måske fordi det andet ikke er helt,
 den var som mange da også, der var der ikke bare
 fastgjort en papirpakke, meget opmærksom at det
 er, der var kun R. Østlykke hal i, men i en anden pakke
 til mig var den en penne som jeg ikke må bringe for
 jeg vil male til den gamle talen. Det hele myldrede
 at med vridgheden og gode indfald som jeg har glemt.
 Fortænder som havde tyndt fæm med mest som
 ind og fik også noget, med gal italiensk udsnit,
 men selment, Lige blev den al på et stykke papir
 som er hængt om et par tegning R. Truen, som
 den blev meget glad ved. Historien lod sig
 somt skildre i de lignende Brevene, Vætre
 breve angiver. Der på fik vi Birkensgræs og
 teg som ikke blev brugt helt vel, men ikke desto mindre
 brende pynteløs række, der bare for om krydder
 som for det. Min fornuft var for den af Truen, der
 drak jeg for bytning Lige, som har været glad ved
 de var for sig, og for det indhold, som der var der

SKOVGAARD-MUSEET
 Mogens 41 Nr. 17
 Roma 26/12 1882.
 Læste Søster!
 Tusend tak for brevet, men
 er det nok ordlyd og videligt
 din tur at få bre, og nu
 skal du få det, men så må
 du også takke alle dem som har
 Gædelyst Nylter: glædet mig med julebreve, og fortælle
 Til Dig og alle dem hvordan jule er gået for mig,
 for jeg orker ikke begynde at være
 den alle sammen. Du skal da heller
 ikke forgive Dig med det. Med sigende
 anemone er plukket, alle har jeg plukket i
 Vella Jona Campelli første juledag, vil
 du give digsten omhyndelen og takke for
 brevet, og give hende ved læste droppe. De var
 se, hvad skønne de var. Det er ikke mest
 at være i Rom i jule. Men ja når jeg nu ikke kunne
 være i København, var det under ikke så godt endda, men
 som nærmere. Tak og Smiley for de tre nye
 fotografier jeg skal hen at købe hos Holten, det
 er da fint! Vi du er flot, er du siden en smule
 eller et til bare for at glæde gamle et du giver det
 at være en smule, Smiley!! men på en på og for
 dig ikke. Hvor for for resten Molin.

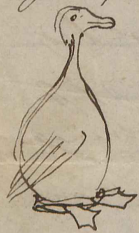

Det brækket udstyret med i anden juleaften, men det
er egentlig ganske vist at få brevene efter hændelsen,
altså vist jeg is melle kommer, så jeg har i de glæder
mig is det. Nu hører jeg da ha, først det bre, der om min
bopæl der. Jeg glæder mig uendeligt til at da skal
hires flinkere til at skrive. Jeg længes efter at høre
om de forskellige ting jeg har sendt hjem og velkommen,
og skriv endelig om I nogeninde kommer til
betale overdraget, for jeg giver mig ingen ansej for
at I skal klippe, men er det muligt skal jeg give mig
endnu mere. Desværre er der da helt den bage
pinserkone. Hoi! tegn endelig en skitse af broen
det afsluttede med Madonna i midten og det romanske
Vedem udenom der ad, jeg er virkelig spændt på det
romanske væsen. No' hvor skal jeg så tegne, så ja,
her. Da jeg var færdig med at male den 24de til 34,
gik jeg hen på spanske træppe, vejret trillede med
sol, jeg sang på balustraden og så ud over byen og fælt
la den for mig, og fælt trillede de hvide klæder
sommers, men at det netop var juleaften, det
var vist ikke så tydeligt. Da jeg kom hjem trof
jeg sig, vi træk i forning i hænder og så, ja så
sagde vi at holde jul. Vi trof da brene frem,
den var kommet nogle dage i forvejen, de var sendte
mig med nogle den var kommet og den havde smagte
jeg var sendte den med at den havde ligesom havde givet

mig med fra til, og det var et godt st, for den var en
brøstet i, med præstede komster på nogle flak og
så hendes portrait i to forskellige fotografier. Blant
dendagene til mig var bogen fra Høle, den du var
taltte hen så meget for. Derpå gik jeg sig, en
tegn og lo at vælge de fotografier ud af den bogen
jeg lagde for ham, men den valgte ikke, for næste
morgen, men så kan jeg hen siges på sine bøger, for
den vilde aldrig fortælle det se først ind, den
synes om den alle, og jeg gik til mig, med den valgte den
den endes Kristus hoved fra natverden i Milano (Genu)
og et stykke af kampagnen med en campagne. Høle
gik mig den højst sig afsluttede, i Adena, og
et sål hold i der sål det på samme stykke, det er
et dybt hoved, ja da det den den var, og
det. De skulle vi os med og sang, julen har engang
og da vi var færdige kom Bendvig og hente os.
Da var kont, om det pyntede ind den med
konne var lauer her og andet grønt og mange lys,
det var the og julekage og så det var vi hører
ind i vort ordenskab ind at syge en cigarets. Da
vi kom tilbage trillede et julebrev så ind i og
nu blander os, for den Bendvig sig haad lavet
trist til den at Bendvig havde min sål endel
om det og den overaskede den med gaver den
var hende velkomne, og den atter den, og så det jeg

langt borte som i Skanstrep, og så ønskede de jo
også, at jeg snart måtte blive et hylstør, men at
det alligevel snart måtte få sit indhold til sig, og
så drak vi jo på at Skredvig og hans indhold
måtte besøge os i Kbh. og han drak på at lære
sig at kende igen, og snart se vilde, og dig skal
jeg vist hilse fra Viggo, som gjerne vil lære dig
at kende og så var vi færdige med det, og jeg
havde marepiner. Derpå kørte vi til foreningen,
hvor jeg modtog enkelte brev. Der var meget fornøjeligt,
jeg havde klippet nogle æbler, og en brændtvin
osv. som Viggo havde klippet på Krennerhuset,
de gjorde megen lykke, så megen, så damerne der havde
fået dem fornøjelig kom og gjorde her til mig. Lærtman
var her og alle vegne, og hvor han kom uddelte
han milde gaver og solen (godt humør), han var
nemlig i julecomiteen, og skønt han ganske sikkert
helst vilde være den ære kør, var det alligevel end
at se på ham, for han tog sig af det med liv og gjald,
(her er en udmærket en). Blandt andet uddelte
Lærtmann til U. og mig 2 vases de nu er så små
så vi kan lufte hænderne om dem, men foreningen
havde ikke råd til mere, stod der på dividen. Musikken
Laul spillede så et par salmer som gik ret ordentlig,
hvor der var en del som sang med. Jeg syntes nu ikke
rigtig det passede at synge der. Lærtmanns bedste
indfald var dog vist vinflaskernes om dannelsen til

gæs og nisser. Widvinsflaskerne var betrukket med hvidt papir, med søget på siden som kunde ligne vinger, så et lergæsehoved, hvidmalet med rødt næb, og så benene, eller sømmeftalene flett på bordskænet, nisserne var vist noget lignende, jeg så ingen af delene, men de hvide her vist det sådan ud.

Ja nu er jeg nok færdig med juleaften. Juledag var vi herne at høre en rar prædiken af Rørdam og syngte julesalmer, det var meget rart, og kirken var næsten fuld. Derefter gik jeg og Jona Tarnfeli at plukke

Dig Du giver W. 1881 Nr. 5 Frankrig af et i det hele min skæbne udgjort, men i den

anremener så hen at spilles på Piazza Navona, hvor Zerkman senere kom med to damer. Den dag endte med at Zerkman gik hjem at hvile sig ovenpå al julestillaeringen, jeg gik hjem at holde min mare i ro og varme i sengen og Lijss giftet Colosseum i mennesken med damerne. I går kørte Skendary med Frue og mig ud i Campagna gennem Porta del Sol der var aldeles mageløst for græsje uvejen. Her var jeg hos Tante Caroline et par timers tid, og nages det i den gamle skure. Goldschmidt, sin nabo har hilst på mig, og klist mit billede på stovet, det er ikke færdigt end, men er det ikke styrt. Han har bedt mig finde en lejlighed til sig med sol og luft, medens han er i afrejse, hvad skal jeg gøre der med vel min egen tulle, hils alle, jeg har det godt.

Der Rime

SKOVGAARD-MUSEET
Moppe VI Nr. 25

af en gammel kasse af det gamle.